

foguni mitte enam kuulda ei ole. Meie maal ei püüa küll keegi laululindusi toiduks, aga kui sage-
dast ei näe meie mitte poisikese põesastes ja punde
otšas linnu pesast otšima ja hävitama, mitte
pahal tahtmisel, kuidas meie loodame, waid ainult
rumaluses, ühe wana mõistmata wiisi järel „mune
waatamas“. Nemad ei tea eht ei mõtle, et lind
pesa maha jätab, kui tema mune sedawiisi „waa-
datakse“. Salatud ei wõi selle juures ka mitte
saada, et poisikese süda, kes, lindude kartlikust
kõigest hoolimata, nende pesast sel wiisil „waa-
tamas“ käiwad, märkamata ilka rohkem tooruse poole
libiseb ja et nemad wiimaks ka halastamatal wiisil
linnu pojad pesast wiskawad. „Ristirahwa Büha-
pääwa-lehe“ Nr. 36 juures, Wihlikuu 8. pädwast
1891, tuli „Tallinna „Elajatelaitse-Seltsi“ lennu-
leht Eesti rahwale“ selle asja üle. Saagu see
weike kiri hoolega tähele pandud, mis üksi ja wiit-
maseks ei jää. Saagu juba sel aastal, milleks
see Kalender määratud on looma-kaitsemine meie
arimsa Eesti rahwa kesksis siiginema ja edasi ja
edasi rõõmsasti õitsema!

Preussi Kuningas Friedrich Wilhelm III.
tellis, kui tema lord reisule läks, ühe kuulsa puu-
sepa-meistri juures kõige oma elumajale uued mõ-

blid mahagoni-puust. Kui tema tagasi tuli, siis
oli kõik, kirjutuse-laud, kommodid, lauad ja toolid
walmis. Aga pärinud hind näitas kofuhoidlikul
Kuningal liiga kõrge olema ja tema lastis Hof-
marschalli läbi meistrile oma pahandust kuulutada.
Meister linnitas, et tema rohkem pärinud ei olla,
kui õige on, aga Friedrich Wilhelm III. arwas
näüd lord, et tema rohkem maksma pidada, kui
teised, ja ei tahtnud maksu. Kui meister raha,
mida temal libedast tarwis läks, mitte ei saanud,
siis ei jäänud temal muud üle, kui Kammerkohtus
Kuninga peale kaebata, mis üks enne weel kuul-
mata asi oli. Kohus lastis rehnungi läbi waa-
data ja wõblid wannutatud asjatundjatest taksarida.
Ja waata! taksarimine andis suurema summa, kui
meister pärinud oli, kes siis ka protsessi wõitis.
Kuningas lastis teda oma juure tulla, maksis
kõik küsitawa summa wälja ja ütles pehwe hea-
lega: „Rehnung näitas minule küll liiga kõrge
olema, aga selles olen mina eksinud. Kammer-
kohus on minu wasta ja Teie poole mõistnud.
Teie olete üks tubli, osaw ja auus mees — piate
minule, nii kaua kui mina elan, tööd tegema.“